मैत्रेय उवाच ॥ इत्यादिराजेन नुतः स विश्वदृक् तमाह राजन् मयि भक्तिरस्तु ते ।
दिष्ट्येदृशी धीर्मयि ते कृता यया मायां मदीयां तरति स्म दुस्त्यजां ॥ ३२ ॥

तत् त्वं कुरु मयादिष्टमप्रमत्तः प्रजापते ।
मदादेशकरो लोकः सर्वत्राप्नोति शोभनं ॥ ३३ ॥
इति वैन्यस्य राजर्षेः प्रतिनन्द्यार्थवद्वचः ।
पूजितो ऽनुगृहीत्वैनं गन्तुं चक्रे ऽच्युतो मतिं ॥ ३४ ॥
देवर्षिपितृगन्धर्वसिद्धचारणपन्नगाः ।
किंनराप्सरसो मर्त्याः खगा भूतान्यनेकशः ॥ ३५ ॥
यज्ञेश्वरधिया राज्ञा वाग्वित्ताञ्जलिभक्तितः ।
सभाजिता ययुः सर्वे वैकुण्ठानुगतास्ततः ॥ ३६ ॥
भगवानपि राजर्षेः सोपाध्यायस्य चाच्युतः ।
हरन्निव मनो ऽमुष्य स्वधाम प्रत्यगात् प्रभुः ॥ ३७ ॥
अदृष्टाय नमस्कृत्य नृपः संदर्शितात्मने ।
वासुदेवाय देवानां देवाय स्वपुरं ययौ ॥ ३८ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
चतुर्थस्कन्धे पृथुचरिते पृथुस्तवो नाम
विंशो ऽध्यायः ॥